

З Б І Р Н И К Н А У К О В И Х П Р А Ц Ь

ВІСНИК

УНІВЕРСИТЕТУ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ (м. Київ)

Заснований у 2007 році. Виходить тричі на рік.

№ 2 (14)
2012

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ

Університет банківської справи Національного банку України,
04070 м. Київ, вул. Андріївська, 1.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія KB № 13032-1916P від 20.07.2007

Рекомендовано до друку вченою радою Університету банківської справи Національного банку України
(Протокол № 7 від 12 червня 2012 р.)

Збірник наукових праць внесено до Переліку наукових фахових видань України,
в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт
на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук (економічні науки):
Постанова Президії ВАК України від 8 липня 2009 р., № 1-05/3.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

доктор економічних наук, професор Т. С. СМОВЖЕНКО
(головний редактор);

доктор економічних наук, професор Г. М. АЗАРЕНКОВА;
доктор економічних наук, професор О. І. БАРАНОВСЬКИЙ;
доктор технічних наук, професор Л. А. БІЛИЙ;
доктор економічних наук, професор О. В. ВАСЮРЕНКО;
доктор економічних наук, професор О. Д. ВОВЧАК;
доктор технічних наук, професор А. А. ЗАСЯДЬКО;
доктор технічних наук, доцент З. Д. КОНОПЛЯНКО;
доктор економічних наук, професор І. С. КРАВЧЕНКО;
доктор економічних наук, професор А. Я. КУЗНЕЦОВА;
доктор економічних наук, професор О. О. ЛАПКО;
доктор економічних наук, професор В. С. МАРЦИН;
доктор філософських наук, професор З. Е. СКРИННИК;
доктор економічних наук, професор Р. А. СЛАВ'ЮК;
доктор економічних наук, професор О. М. ТРИДІД;
доктор економічних наук, професор Л. О. УКРАЇНСЬКА;
доктор економічних наук, професор Б. Ф. УСАЧ;
доктор філософських наук, професор Г. Ф. ХОРУЖИЙ;
доктор технічних наук, професор В. М. ЧАПЛИГА

кандидат економічних наук, доцент Б. І. ПШИК
(відповідальний секретар)

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

Університет банківської справи Національного банку України,
04070 м. Київ, вул. Андріївська, 1.
Тел.: (044) 425-96-13, факс: (044) 462-53-41, (032) 297-72-37 (з питань придбання).
E-mail: pshykb@gambler.ru (відповідальний секретар),
publish@lbi.wubn.net (з питань придбання).

При передруку матеріалів, опублікованих у збірнику,
пошлання на «Вісник Університету банківської справи Національного банку України (м. Київ)» обов'язкове.

УДК 330.46

Концептуальна модель конкурентоспроможності банку в сучасних умовах

Віталія Василівна Койбічук,
асистент кафедри вищої математики та інформатики
ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України» (м. Суми)

Анотація. Запропоновано концептуально-структурну модель конкурентоспроможності банку для дослідження внутрішніх банківських процесів і подальшого оцінювання ефективності його роботи, виявлення способів удосконалення менеджменту банківської діяльності.

Ключові слова: банківська система, конкурентоспроможність банку, концептуально-структурна модель конкурентоспроможності банку.

Постановка проблеми. Банківська система як складова фінансової системи будь-якої країни відіграє вирішальну роль в її економічному розвитку, виконує важливі макроекономічні функції, які пов'язані з діяльністю у фінансовому секторі і забезпеченням безперервного функціонування системи розрахунків у народному господарстві.

Нині у вітчизняній банківській системі, як і в інших сферах національної економіки, відбувається становлення ринкових, насамперед, конкурентних засад.

Якщо проблеми ринкової конкуренції взагалі в економічній літературі досліджені досить глибоко, то проблеми банківської конкурентоспроможності, а саме визначенню рівня конкурентоспроможності банку, приділяється небагато уваги, характер досліджень є досить поверхневим, за якого не враховується вплив багатьох важливих показників.

На теперішній час широкого застосування при дослідженні рівня конкурентоспроможності комерційної установи набули такі методи та моделі, як: метод нейронних мереж, стохастичні і детерміновані моделі, моделі на основі теорії нечітких множин [7; 16]. Але зазначені моделі та методи вимагають великої кількості даних і характеризуються досить високою складністю побудови. Динаміка розвитку процесу відображається великою кількістю показників.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. Великий внесок у структурний аналіз проблем розроблення стратегії конкурентоспроможності банків зробили такі зарубіжні і вітчизняні вчені: А. Гунтер, Дж. Дюсенбері, Р. Гоні, І. Фомін, Ф. Шпиг та інші.

Такі науковці і практики, як З. Васильченко, В. Міщенко, Н. Слав'янська, С. Науменкова, В. Вітлінський, Ю. Заруба, С. Тігіпко, Ю. Уткін, Т. Майорова, О. Падалко, у своїх публікаціях висвітлюють сутність банківської конкуренції, оцінку і стратегічні підходи до конкурентоспроможності банків, вплив внутрішніх і зовнішніх факторів на банківську діяльність.

Невирішені раніше частини проблеми. Необхідно створити ефективні засоби, на основі широкого застосування економіко-математичних методів і моделей, для проведення комплексного аналізу процесів формування показників, що характеризують основні сторони банківської діяльності, дослідження їхньої

взаємозалежності та залежності від дії чинників невизначеного конкурентного економічного середовища, прогнозування варіантів їхньої зміни та формування оптимальних стратегій управління ними [2; 3].

Метою статті є розробка концептуальної моделі, котра являтиме собою систематизовані теоретичні засади поняття «конкурентоспроможність банку» і виступатиме науковим підґрунтям при формуванні управлінського рішення щодо конкурентоспроможності банків.

Виклад основного матеріалу. Формування концептуальної моделі об'єкта в економіці для визначення його величин ознак є концептуальним моделюванням соціально-економічної системи [12]. Концептуальне моделювання соціально-економічного об'єкта (банку) полягає у формуванні структури об'єкта, виявленні його найсуттєвіших рис і властивостей, дослідженні взаємозв'язків між його елементами (можливих станів елементів, співвідношення між елементами), наближеному визначенні гіпотези щодо подальшого розвитку факторів і системи показників, які характеризують функціонування та подальший розвиток соціально-економічного об'єкта.

Авторами робіт [6; 13] було зазначено, що при дослідженні проблем управління в економіці рекомендується суб'єкти бізнесу (у нашому варіанті банківські установи), ознаки яких визначаються, розглядати як соціально-економічні системи (СЕС). При цьому визначаються два типи ознак: соціальні $O = \{O_i\}$, $i \in M_1$, $M_1 \in M$ та економічні $O = \{O_i\}$, $i \in M_2$, $M_2 \in M$, $M = \{M_1, M_2\}$, де O – простір ознак опису СЕС, M – кінцевовимірний простір, осями якого є різні ознаки системи.

Отже, розглянемо банк як об'єкт соціально-економічної системи, для визначення величин ознак якого треба побудувати концептуальну модель.

Поняття «система» може застосовуватися в різних аспектах: 1) це система, що вивчається чи є керованою; 2) це система, яка здійснює вивчення чи керує; 3) це система, котра підтримує керівну систему (в окремих випадках може бути складовою частиною керівної системи). Спираючись на загальні правила концептуального подання об'єкта в економіці та на рекомендації фахівців-управлінців [1; 8], СЕС формально подаємо виразом

$$CEC = (S_c, S_p, E(S_j), F_s, A_s), \quad (1)$$

де S_c – соціальна підсистема;
 S_p – економічна підсистема;
 $E(S_j)$ – структурні елементи підсистем;
 F_s – закони функціонування підсистем та системи в цілому;
 A_s – механізми функціонування підсистем та системи в цілому [12].

Отже, побудуємо концептуальну модель конкурентоспроможності банку з позиції системи, структури, її елементів та опишемо взаємозв'язок між елементами, які будемо визначати через економічні показники діяльності банку.

Аналізуючи роботи щодо визначення поняття «конкурентоспроможність банку», запропонуємо два напрями визначення: 1) з погляду економістів [4; 14; 18]; 2) з погляду кібернетиків [3; 9; 11; 17] (CEC належать до класу керованих систем) (табл. 1).

Таблиця 1

Визначення поняття «конкурентоспроможність банку» з погляду економістів і кібернетиків

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ БАНКУ – це:	
економічний погляд	кібернетичний погляд
Економічна категорія, яка розглядається відносно конкретного ринку і конкретного аналога	Економічна категорія, призначена для оцінки результатів і стратегічного планування діяльності комерційного банку, що показує місце, яке банк займає на ринках збуту своїх продуктів відповідно до результатів своєї діяльності
Відмінність одного комерційного банку від інших за ступенем задоволення клієнтів своїми послугами, здатність успішно реалізовувати конкурентоспроможну послугу	Узагальнена економічна категорія, котра характеризує економічну ситуацію, у тому числі проектні, виробничі, розподільчі та споживчі аспекти результатів економічної діяльності
Складна ринкова характеристику банку, значно ширша від поняття його надійності	План завоювання сильних довгострокових конкурентних позицій (переваг)
Вигідність позиції банку за кількісними та якісними показниками	Взаємозв'язок між структурою банківського ринку (кількістю банків, ступенем концентрації), прибутковістю банків і ринковою владою
Комплекс споживчих властивостей послуги, який визначає її відмінності від інших аналогічних послуг за ступенем та рівнем задоволення потреб покупців і вартістю придбання	Оцінена споживачем властивість послуги без збитків для комерційної установи перевищувати в даний момент за якісними і ціновими характеристиками аналогів в конкретному сегменті ринку
Здатність працювати в середовищі, що динамічно розвивається, і утримувати конкурентні переваги щонайменше в незмінному вигляді	Можливість здійснення ефективної фінансової діяльності та досягнення практичної прибуткової реалізації своїх послуг в умовах конкурентного ринку
Потенціал банку для досягнення його конкурентних переваг на ринку банківських послуг	Швидкість подолання банком негативних непередбачуваних факторів, які можуть призвести до фінансових витрат
Властивість суб'єкта ринкових відносин виступати на ринку на рівні з присутніми там конкуруючими ринковими суб'єктами	Особливий функціональний стан системи економічного розвитку, за якого забезпечується реалізація мети функціонування системи

Примітка. Складено за [3; 4; 9; 11; 14; 17; 18].

Проаналізувавши табл. 1, побудуємо структурну модель конкурентоспроможності комерційного банку, яка складається з п'яти компонентів (рис. 1).

Розглянемо кожну складову конкурентоспроможності банку.

1. *Конкурентоспроможність банківської послуги та продукту* (Cb_{sp}) – це відносний динамічний показник її якісних і вартісних характеристик, оптимальне співвідношення яких забезпечує задоволення конкретної потреби клієнтів і вигідну відмінність від аналогічних послуг конкурентів.

Cb_{sp} визначається такими показниками:

- персоніфікованістю надання послуги (продукту), ступенем та рівнем задоволення клієнтів послугою (S_p);
- вартістю надання послуги (C_s);
- якістю послуги (Q_s), зумовленою фінансовим становищем банку;
- особливістю обліку (F_a);
- одиничністю виробництва певного банківського продукту (S_{sp});
- високим ступенем конфіденційності отримання послуги (H_a);
- комплексністю споживання послуг клієнтами (C_a);

ж) широтою асортименту (L_r);

з) розгалуженістю збутової мережі (B_{an}).

Конкурентоспроможність банківської послуги (продукту) Cb_{sp} запишемо як кортеж:

$$Cb_{sp} = \{D_s, C_s, Q_s, F_a, S_{sp}, H_{cs}, C_a, L_r, B_{an}\}. \quad (2)$$

Отже, конкурентоспроможність банківської продукції (послуги), на наш погляд, – це її переваги на фінансовому ринку, що забезпечуються привабливими для споживача властивостями (порівняно низькою ціною та експлуатаційними витратами, оптимальним поєднанням параметрів «ціна – якість»), відмінністю від аналогічних в інших представників цієї продукції. При визначенні рівня конкурентоспроможності банківського продукту (послуги) порівнюються саме продукти (послуги).

Спираючись на вищезазначені міркування, ми не можемо говорити, що конкурентоспроможність банку та конкурентоспроможність послуги – одне й те саме. Банк, який має достатньо високий рівень розвитку напрямів діяльності, порівняно з іншими банками-конкурентами, може надавати послуги з відносно низькою конкурентоспроможністю, що є, на-

приклад, наслідком малоефективної тарифної політики, яку обрав банк. І навпаки, рівень якісних характеристик послуги (компетентність спеціаліста, що надає цю послугу, швидкість надання розрахунково-касової

послуги, отримання консультації фінансового характеру), що визначає її порівняно високу конкурентоспроможність, може спостерігатися в банку з низькою прибутковістю або з погіршенням фінансового стану.

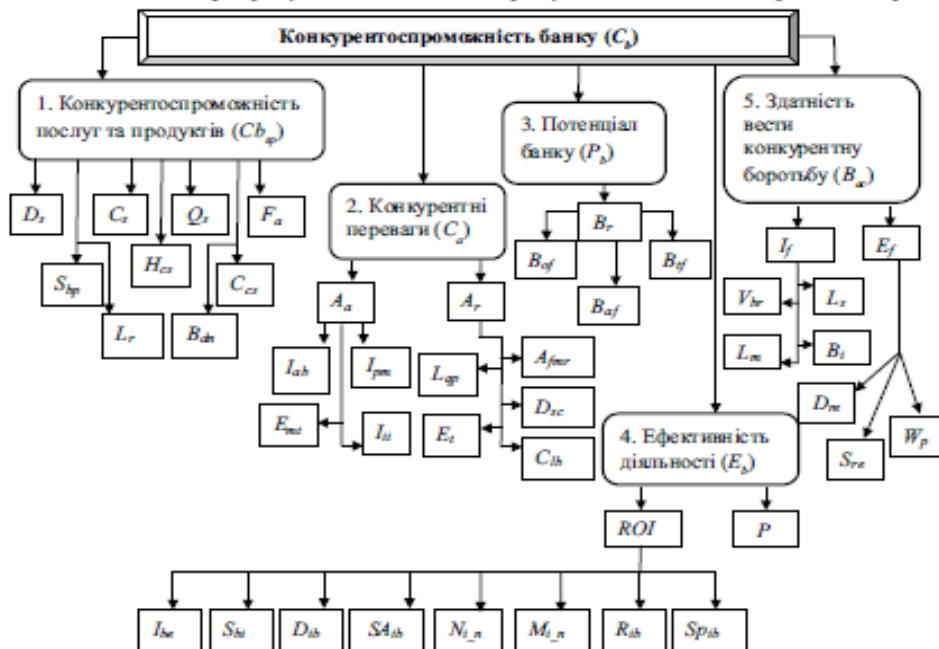

Рис. 1. Концептуально-структурна модель конкурентоспроможності банку

Крім того, важко провести чітку межу між показниками конкурентоспроможності банку і конкурентоспроможності його продуктів. Однак, безсумнівно, конкурентоспроможність банківського продукту є невід’ємною складовою конкурентоспроможності кредитно-фінансової установи.

2. З урахуванням узагальнення літературних джерел [5; 9; 10] наведемо визначення конкурентних переваг банку.

Конкурентна перевага (C_a) банку являє собою його позитивну відмінність від прямих і потенційних конкурентів на ринку банківських послуг у цілому або окремих його сегментах, в усіх чи певних видах діяльності банку, яка вимірюється економічними показниками, забезпечує реальний приріст його активів та підвищення загального рівня конкурентоспроможності банківської установи у коротко- чи довгостроковому періоді. Конкурентні переваги банку є його реальними цінностями, які позитивно характеризують його на фоні конкурентів, вимірюються кількісними показниками, забезпечують сталий розвиток і визначають загальний рівень конкурентоспроможності банківської установи.

Засобами забезпечення конкурентних переваг виступають дві групи факторів: «переваги в умінні» (A_a) (інноваційна діяльність банку) і «переваги в ресурсах» (A_r).

До показників першої групи факторів віднесемо ефективність роботи маркетологів управлінського складу:

- а) «ноу-хау» у дослідженнях і розробці нових послуг – факторинг, інтернет-банкінг, аутсорсингова діяльність тощо (I_{ab});
- б) досвід у керівництві проектами (I_{pm});
- в) ефективне використання інструментів маркетингу (E_{mt});
- г) здійснення ініціативної, зацікавленої діяльності в усіх галузях банківської діяльності (I_u).

У формі кортежу перша група факторів буде такою:

$$A_a = \langle I_{ab}, I_{pm}, E_{mt}, I_u \rangle. \quad (3)$$

До другої групи конкурентних переваг слід віднести такі показники, як:

- а) рівень кваліфікації персоналу, сервіс (L_{sp});
- б) доступ до фінансових і матеріальних ресурсів (A_{fm});
- в) ефективне використання технологій (E_t);
- г) розвинена система співробітництва (D_{sc});
- д) зручність розташування банку (C_{ib}).

Отже, переваги в ресурсах A_r набувають вигляду:

$$A_r = \langle L_{sp}, A_{fm}, E_t, D_{sc}, C_{ib} \rangle. \quad (4)$$

Конкурентні переваги (C_a) з урахуванням формул (3) і (4) набувають вигляду:

$$C_a = A_a \cup A_r \quad (5)$$

Узагальнюючи фактори двох груп, можна навести такі форми конкурентних банківських переваг:

імідж банку, рівень статутного капіталу й активів, наявність валютної або генеральної ліцензії, система розрахунків і спектр послуг, високий рівень якості послуг, постійна клієнтура, кваліфікація та професіоналізм працівників, ефективна реклама, наявність філійної мережі та перспективи її розширення, накопичений досвід роботи.

3. «Потенціал банку» можна визначити як сукупність стратегічних ресурсів, які перебувають у розпорядженні кредитного інституту і визначають межі фінансових можливостей при його функціонуванні за тих чи інших умов [2].

Ресурсну теорію у стратегічному аналізі схематично можна зобразити рис. 2.

Рис. 2. Ресурсна теорія у стратегічному аналізі

Як бачимо з рис. 2, існує зв'язок між потенціалом банку і його конкурентними перевагами.

Отже, потенціал банку (P_b) – це рівень компетенції відносно інших банків у створенні та використанні банківських ресурсів у цілому та окремих його складових: менеджменту, навичок і знань персоналу, який знаходить вираження у таких результативних показниках як якість продукції та прибутковості:

$$P_b = B_r \quad (6)$$

де B_r – банківські ресурси.

Під ресурсами банку будемо розуміти сукупність власних, залучених і цільових фінансових коштів банку, що перебувають у безпосередньому його розпорядженні та використовуються на його розсуд для здійснення повномасштабної банківської діяльності.

$$B_r = \langle B_{of}, B_{zf}, B_{cf} \rangle \quad (7)$$

де B_{of} – власні кошти банку;

B_{zf} – залучені кошти банку;

B_{cf} – цільові фінансові кошти банку.

4. Ефективність діяльності банку (E_b) визначається розміром отриманого прибутку (P) і рівнем прибутковості (ROI) (рентабельністю) за звітний період.

На рівень рентабельності діяльності банку впливають такі чинники:

- структура активів, тобто співвідношення між продуктивними і непродуктивними активами;
- ефективність управління доходністю кредитного портфеля і портфеля цінних паперів;
- розміри комісійних з одиниці продуктивних активів;

- покриття отриманими доходами процентних і управлінських витрат, тобто ефективність контролю над ними в елементному розрізі (операційні видатки і витрати, видатки на оплату праці) та ін.

Головними факторами оцінки прибутковості (ROI) банку є:

- а) питома вага і рівень доходів банку стосовно власного капіталу I_{bc} ;
- б) стабільність доходів банку за попередні періоди (S_{bc});
- в) динаміка доходів банку за аналізований період (велика тривалість періоду дозволяє точніше визначити тенденції розвитку банку); аналіз виконання фінансових планів (D_{bc});
- г) структурний аналіз доходів банку: співвідношення процентних і непроцентних доходів (SA_{bc});
- д) чистий процентний дохід, чистий непроцентний дохід: рівень, динаміка, структура джерел доходів, аналіз впливу на рівень загального доходу банку (N_{Lbc});
- е) чиста процентна маржа, чиста непроцентна маржа: рівень, достатність, тенденції розвитку, тимчасові коливання за досліджуваний період (M_{Lbc});
- є) частка доходів, що мають випадковий характер виникнення (наприклад, з реалізації застави) у сукупних доходах банку (R_{bc});
- ж) частка спекулятивних доходів у загальній сумі доходів банку (Sp_{bc})

Отже,

$$ROI = \langle I_{bc}, S_{bc}, D_{bc}, SA_{bc}, N_{Lbc}, M_{Lbc}, R_{bc}, Sp_{bc} \rangle \quad (8)$$

$$E_b = P \cup ROI \quad (9)$$

5. Визначальним фактором *здатності банку* вести конкурентну боротьбу в довгостроковому періоді (B_{α}) є аналіз внутрішніх процесів і реакція на зміну зовнішніх факторів впливу. Внутрішньобанківськими показниками (I_f) є:

- а) обсяг банківських ресурсів (V_{br});
- б) рівень менеджменту (L_m);
- в) рівень кваліфікації персоналу (L_s);
- г) критерій іміджу банку (B_i).

$$I_f = \langle V_{br}, L_m, L_s, B_i \rangle. \quad (10)$$

Згідно з класичною теорією управління виокремлюють чотири основні функції менеджменту [15]: аналіз інформаційних потоків, планування, регулювання, контроль. Вибір конкретних інструментів банківського менеджменту визначається тими цілями, які формулюються у процесі управління. Цілі та завдання, котрих прагне досягти банк, зумовлюють формування стратегії, тактики і визначають ефективність менеджменту.

До зовнішніх факторів (E_f), що забезпечують успіх, процвітання та стійке конкурентне становище на фінансовому ринку комерційного банку, є:

- а) розвиток реального сектору економіки регіону (D_{re});
- б) добробут населення (W_p);
- в) результати державного регулювання економіки країни (S_{re}).

$$E_f = \langle D_{re}, W_p, S_{re} \rangle. \quad (11)$$

Таким чином, *здатність банку* вести конкурентну боротьбу (B_{α}) виражаються сукупністю:

$$B_{\alpha} = I_f \cup E_f \quad (12)$$

Узагальнюючи всі вищезазначені підходи і дані *табл. 1*, на основі всебічного теоретичного аналізу наявних визначень терміна «конкурентоспроможності банку», запропонуємо таке уточнення.

Конкурентоспроможність банку – це комплексний, динамічний показник порівняльного рівня розвитку критеріїв його діяльності, у тому числі *конкурентоспроможності послуг*, які він надає, і відображає ефективність прийняття управлінських рішень керівництва банку та ефективність діяльності банку в цілому.

Закінчуючи характеристику конкурентної боротьби на фінансовому ринку, назвемо низку специфічних рис, котрі відрізняють її від конкуренції на товарних ринках:

- конкурентний простір представлений численними ринками (фінансові корпорації, сектор

загального державного управління, нефінансові корпорації, домашні господарства, некомерційні організації, що обслуговують домашні господарства), на одних банки виступають як продавці, а на інших – як покупці;

- об'єктом конкуренції є не товари, а ресурси, які формує банк для здійснення операцій;
- при дослідженні якості банківських послуг, як головного критерію нецінової конкуренції, перевага віддається позиції банківських клієнтів;
- унаслідок обмеження цінової конкуренції керівники фінансових установ приділяють більше уваги якості надаваних послуг;
- внутрішньогалузева конкуренція має переважно видовий характер;
- фінансові послуги можуть взаємозамінювати одна одну, але не мають конкурентоспроможних «зовнішніх» замінників, тому міжгалузева банківська конкуренція здійснюється тільки за рахунок «переливання» капіталу.

Таким чином, різні підходи, які застосовують до визначення критеріїв конкурентоспроможності, дозволяють зробити висновок, що загальноприйнятої структури показників конкурентоспроможності банків не розроблено. Крім того, конкурентоспроможність комерційного банку як фінансового посередника між учасниками ринкових відносин перебуває у прямій залежності від соціально-економічного стану та стабільності регіону, де працює банк, і країни в цілому.

Висновки

1. У роботі досліджено поняття «конкурентоспроможність банку» з економічного та кібернетичного погляду, за рахунок чого побудована концептуально-структурна модель конкурентоспроможності банку.
2. Надано чітке визначення поняття «конкурентоспроможність банку».
3. Наведено низку специфічних рис, котрі відрізняють конкурентну боротьбу на фінансовому ринку від товарних ринків.
4. Розроблено ієрархічну концептуальну модель конкурентоспроможності банку, яка складається з п'яти структурних компонент, і розглянуто елементарні показники кожної структурної компоненти.
5. Розроблено концептуальна модель являє собою систематизовані теоретичні засади та підґрунтя для наукового формування управлінського рішення щодо конкурентоспроможності банків; призначена для подальшої побудови економіко-математичної моделі та аналізу станів банківських процесів, прогнозування їхнього подальшого розвитку.

Список використаної літератури

1. Геєць В. М. Деякі порівняльні ознаки трансформаційних моделей економіки України та Росії / В. М. Геєць // Економіка України. – 2005. – № 5. – С. 4–17.
2. Егорова Н. Е. Модели и методы анализа финансовых инструментов кредитной политики банка и динамики его развития в условиях переходного периода / Н. Е. Егорова, А. М. Смулов. – М.: ЦЭМИРАН, 1999. – С. 28.

3. Єпіфанов А. О. Науково-методичні підходи до оцінки рівня конкуренції в банківській системі / А. О. Єпіфанов, А. С. Ярошенко // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : зб. наук. пр. / Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України». – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2011. – Вип. 31. – 381 с.
4. Завьялов П. С. Конкурентоспособность и маркетинг // Российский экономический журнал. – 1995. – № 12.
5. Иванов Ю. Б. Конкурентні переваги підприємства: оцінка формування та розвиток : монографія / Ю. Б. Иванов, П. А. Орлов, О. Ю. Иванова. – Х. : ВД «ІЖЕК», 2008. – С. 38.
6. Кузин Б. Методы и модели управления фирмой / Б. Кузин, В. Юрьев, Г. Шахдинаров. – СПб. : Питер, 2011. – 432 с.
7. Логунова В. А. Исследование методов экономико-математического моделирования в прогнозировании деятельности кредитной организации [Электронный ресурс] / В. А. Логунова. – Режим доступа : <http://www.rae.ru/forum2010/9/25>.
8. Малярець Л. М. Стійкість економіко-математичного моделювання у вимірюванні ознак об'єктів в економіці / Л. М. Малярець // Економіка розвитку. – 2007. – № 1 (41). – С. 33–38.
9. Никонова И. А. Стратегия и стоимость коммерческого банка / И. А. Никонова, Р. М. Шамгунов. – 3-е изд. – М. : «Альпина Бизнес Букс», 2007. – 304 с.
10. Павлова В. А. Конкурентоспроможність підприємства: оцінка та стратегія забезпечення : монографія / В. А. Павлова. – Д. : ДУЕП, 2006. – 276 с.
11. Піддубна А. І. Розвиток управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства на основі системного та стратегічного підходів : дис. ... канд. екон. наук : 08.06.01 / А. І. Піддубна ; Харківський національний економічний ун-т. – Х., 2006.
12. Пономаренко В. С. Багатовимірний аналіз соціально-економічних систем : навч. посібник / В. С. Пономаренко, Л. М. Малярець. – Харків : ХНЕУ, 2009. – С. 28.
13. Пономаренко В. С. Моделювання поведінки інвестора на фондовому ринку : монографія / В. С. Пономаренко, О. В. Раєвнева, К. А. Стрижиченко. – Харків : «ІНЖЕК», 2004. – 240 с.
14. Портер М. Э. Конкуренция : пер. с англ. / М. Э. Портер. – Обнов. и расшир. изд. – М. : Вильямс, 2010. – 592 с.
15. Примостка Л. О. Предмет та завдання банківського менеджменту : навч. посібник [Електронний ресурс] / Л. О. Примостка // Наукова бібліотека «Буковина». – Режим доступу : http://buklib.net/component/option,com_jbook/Itemid,99999999/catid,125.
16. Рутковская Д. Нейронные сети, генетические алгоритмы и нечеткие системы / Д. Рутковская, М. Пилинский, Л. Рутковский. – М. : Горячая линия-Телеком, 2006. – 383 с.
17. Саенко М. Г. Стратегія підприємства : підручник / М. К. Саенко. – Тернопіль : «Економічна думка», 2006. – С. 13.
18. Эриашвили Н. Д. Маркетинг : учебник для вузов / Н. Д. Эриашвили, К. Ховард, Ю. А. Цыпкин и др. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – С. 122.

Summary. Article is devoted to building a conceptual model of bank's competitiveness for research of internal banking processes and further evaluation of its work effectiveness, to identify ways of improvement of bank management.

Keywords: banking system, competitiveness of the bank, conceptual and structural model of bank's competitiveness.

<i>Дудинець Лія Анатоліївна</i> Пайовий інвестиційний фонд як метод управління проблемними активами банків в умовах фінансової нестабільності	287	<i>Андрухів-Сабовська Наталія Богданівна</i> Розкриття інформації у внутрішній звітності про фінансування у формі пільг на підприємствах у спеціальних економічних зонах	319
<i>Ткаченко Наталія Володимирівна</i> Основні напрями забезпечення фінансової стійкості страховиків у посткризовий період	291	ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	
<i>Коцювська Раїса Романівна</i> Удосконалення діяльності українських кредитних спілок в умовах фінансової нестабільності	298	<i>Кобітчук Віталія Василівна</i> Концептуальна модель конкурентоспроможності банку в сучасних умовах	323
<i>Цікановська Наталія Анатоліївна</i> Формування ринку недержавних пенсійних фондів в Україні	302	<i>Мінц Олександр Юрійович</i> Моделювання процесів реструктуризації кредитів	329
ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ І АУДИТУ		<i>Андрущак Мар'яна Богданівна</i> Прогнозування іпотечного кредитування житлової нерухомості вітчизняними банківськими установами	334
<i>Демко Трина Іванівна</i> Концептуальні засади організації аналізу ефективності використання трудового потенціалу	307	<i>Новак Сергію Миколайович</i> Механізм синтезу конверсійних свопів	339
<i>Лаврова Олена Олександрівна</i> Нормативно-правове забезпечення імплементації Міжнародних стандартів фінансової звітності для страховиків України	311	<i>Яцишин Василь Петрович, Фещур Роман Васильович, Яншавський Василь Степанович</i> Ціноутворення опціонів. Модель Гестона	343
<i>Стахів Ольга Ярославівна</i> Особливості організації аудиту кредитних операцій банківських установ України	315	<i>Завидівська Наталія Назарівна, Яцишин Василь Петрович</i> Статистико-ймовірнісний аналіз результатів упровадження в навчально-виховний процес педагогічної здоров'язбережувальної технології	349
		<i>Войтко Марина Миколаївна</i> Інтернет-банкінг з погляду безпеки проведення послуг	356
		До уваги авторів!	360